

Aftersun

Regie: Charlotte Wells | Cast: Paul Mescal, Frankie Corio, Celia Rowson-Hall | Verenigde Staten, Verenigd Koninkrijk, 2022 | Engels gesproken, NL/FR ondertiteld | duur: 1u52

Verpletterend speelfilmdebuut van de Schotse regisseur Charlotte Wells waarin een jonge vrouw terugblijkt op een vakantie die ze als kind beleefde met haar vader.

De 11-jarige Sophie gaat samen met haar papa Calum op vakantie naar een Turkse badplaats waar ze heerlijk zwemmen, zonnebaden en luieren. Terwijl er voor de beginnende puber een nieuwe wereld opengaat, worstelt Calum buiten het zicht van Sophie met de zwaarte van het leven. Twintig jaar later denkt Sophie met veel genegenheid en weemoed aan deze periode terug, terwijl ze de donkere kant van haar liefdevolle vader probeert te begrijpen.

Charlotte Wells' autobiografische debuutfilm is een teder, krachtig en hartverscheurend portret van een vader-dochterrelatie vol oprechte warmte en melancholie. Paul Mescal, gekend van de bejubelde serie Normal People en The Lost Daughter, is subliem in zijn onderhuidse kwetsbaarheid. Een prachtig verhaal waarin heden, verleden en herinneringen op een onnavolgbare manier samenvloeien door de tijd die versnelt en vertraagt, maar onverbiddeijk verder tikt.

BINNENKORT

Radio Metronom
di 18.04.23 – 20u30

Marieke, addicted to life
ma 24.04.23 – 20u30

Godland
di 25.04.23 – 20u30

Aller/Retour
di 2.05.23 – 20u30
wo 17.05.23 – 9u15 + 19u

De Gelaarsde Kat: De Laatste Wens
Ontbijtfilm (6+)
za 6.05.23 – 10u30 (ontbijt 9u)

The Quiet Girl
Avant-première
An Irish Goodbye
Kortfilm
za 6.05.23 – 20u30

The Banshees of Inisherin
di 9.05.23 – 20u30

The Whale
di 16.05.23 – 20u30

The Fabelmans
di 23.05.23 – 20u30

Tár
di 30.05.23 – 20u30

www.ccstrombeek.be/film

tickets@ccstrombeek.be

EUROPA CINEMAS
CREATIVE EUROPE - MEDIA SUB-PROGRAMME

VAF
VLAAMS
AUDIOVISUEEL
FONDS

USFABRIEK
STROMBEEK

Hoe goed kent een kind zijn ouders? Rond die intrigerende vraag bouwt de Schotse cineaste Charlotte Wells haar eerste langspeelfilm 'Aftersun'. Het is een gefictionaliseerde versie van een reis die ze zelf ooit maakte met haar vader.

Sophie is 11 en naar aloude gewoonte gaat ze met haar vader Calum op reis. Sinds haar ouders uit elkaar zijn gegaan, woont ze vooral bij haar moeder. Ze is blij dat ze papa toch even voor zich heeft. Deze keer hebben ze als bestemming Turkije gekozen, waar ze een week of twee in een all-in vakantieoord zullen doorbrengen, met een occasioneel uitstapje tussendoor.

Sophie zal zich prima amuseren, ook al lijkt het niet meteen een veelbewogen reis, een eerste kus niet te na gelaten. Naarmate ze ouder wordt, zal ze echter nog vaak aan die twee weken terugdenken en zich afvragen of ze toen niets over het hoofd heeft gezien.

'Aftersun' speelt in de late jaren 90, wat al een eerste aanduiding geeft over de intenties van regisseur Charlotte Wells. Voor haar eerste langspeelfilm keert ze terug naar een onderwerp dat ze in haar bejubelde kortfilm 'Tuesday' ook al aanhaalde: rouw.

De Schotse cineaste kent het gevoel maar al te goed, want ze verloor op jonge leeftijd haar vader. Veel van wat ze in 'Aftersun' laat zien en aanvoelen, is uit haar eigen leven gegrepen. De film is op meer dan een manier een poging om in het reine te komen met bepaalde onverwerkte emoties. Tussen de vakantiescènes door krijgen we beelden te zien van de volwassen Sophie, die nog vaak aan haar vader terugdenkt.

'Ik wou het met deze film over herinneringen hebben', zegt Wells. 'Ze zijn ons instrument om op zoek te gaan naar iemand die er niet meer is, en om iets te vatten waar we geen greep op hebben. Dat wil ik weergeven in de droomscènes, waar Sophie in een dancing is en denkt dat ze haar vader in het stroboscopische licht ziet. Het lijkt alsof hij er tegelijk wel en niet is, alsof hij zowel dood als levend is.'

Het verklaart waarom Wells in haar film zo vaak weerspiegelingen gebruikt. En waarom ze haar jonge hoofdpersonage gretig laat experimenteren met een videocamera, een moderne techniek om herinneringen vast te leggen.

Een van de redenen waarom 'Aftersun' indruk maakt, is dat Wells de moed en het zelfvertrouwen opbrengt om niet alles onder woorden te brengen. De film is opgebouwd uit momenten die op zich zeker aandoenlijk en authentiek zijn, maar die niet meteen een diepgaand drama lijken te vormen.

Wells vult de film met herinneringen en anekdotes en stukjes gesprek uit haar jeugd, niet alleen met haar vader. Ze nodigt de toeschouwer uit om zich aan de hand van die elementen een eigen beeld te vormen van de relatie tussen Sophie en Calum.

'Mijn filosofie is dat ik liever een sterke connectie creëer met enkele kijkers dan een oppervlakkige band met een breed publiek', stelt Wells. 'Veel films leggen de achtergrond uit via dialoogscènes. Ik laat liever de nodige ruimte zodat het publiek zijn eigen verhaal kan invullen. Iedereen heeft tenslotte ervaring met rouw en verdriet. En met liefde, waar het uiteindelijk om gaat in deze film. De eerste keer dat ik 'Aftersun' aan een publiek liet zien, zaten 15 mensen in de zaal. Achteraf bleek dat ze elk hun eigen idee van het verhaal hadden en dat ze samen zowat alle subtiliteiten van de film begrepen hadden. Dat deed me veel plezier.'

Naast de elegante en verfijnde vertelstijl grijpt 'Aftersun' ook naar het hart dankzij de beide hoofdacteurs. Paul Mescal, die er een Oscarnominatie aan overgehouden heeft, had zich al laten opmerken met de miniserie 'Normal People'. De ware ontdekking van de film is de jonge Frankie Corio, die Sophie met zoveel moeiteloze spontaniteit neerzet dat je je ogen niet van haar kunt afhouden.

Het moet voor Wells niet eenvoudig zijn geweest haar emoties en herinneringen in een script te gieten, maar ze is er naar eigen zeggen nog niet klaar mee. 'Ik heb het gevoel dat ik nog meer te zeggen heb over dit onderwerp. Ik wil dat aspect van mijn leven nog verder uitdiepen.' Als het nu al zo'n sterke debuutfilm heeft opgeleverd, kun je haar alleen gelijk geven.

Meer over de film op de website:

<https://www.ccstrombeek.be/film/aftersun>

